

М. І. Мартинюк

Дзюба Тетяна Анатоліївна



ДЗЮБА Тетяна Анатоліївна (19. 07. 1966, с. Брусниця Кіцман. р-ну Чернів. обл.) – письменниця, літературознавець, журналістка. Дружина [С. Дзюби](#). Член НСПУ (2002). Кандидат філологічних наук (1999). Доктор н. у галузі соц. комунікацій (2014). Літ. премії ім. М. Коцюбинського (2001), Б. Нечерди (2001), Д. Нитченка (2002), І. Кошелівця (2003), Г. Сковороди (2005). Закін. Київський університет (1988). Працювала завідувач відділу г. «Гарт» (Чернігів, 1989–95); ст. викл. каф. слов'ян. філології Київ. славіст. університету (1998–99); доцент Черніг. пед. університету (2000–03). Від 2003 – власкор г. «Молодь України». Авторка літературознав. розвідок, присвяч. творчості П. Куліша, М. Гоголя, М. Коцюбинського, Й. Рота, Т. Осьмачки, П. Вольвача, Б. Щавурського, Ю. Бедрика, М. Матіос, О. Степаненко, А. Дністрового. Видала зб. віршів «Акомодація до часу» (К., 2000). Для поезії Дз. характерні філософічність, притчевість, часопросторова панорамність малюнка, культурол. насиченість, поет. стриманість та емоц.-експресивна вираженість тексту, метафоричність. Співупорядниця та авторка післямов до антологій поезії «Пастухи квітів» (1999), «Станція Чернігів» (2002), «Під небом Полісся» (2003; усі – Чернігів).

Рекомендована література

1. Слапчук В. Прихована музика слова // ЛУ. 2001, 26 квіт.;
2. Баран Є. Море хвилюється... // Березіль. 2001. № 11–12;
3. Мартинюк М. Через терни до... джерел, або Акомодація до Вічності // Філол. студії. 2002. № 1.

Бібліографічний опис:

Дзюба Тетяна Анатоліївна / М. І. Мартинюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24159>. – Останнє поновлення : 2021.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).